

fager henholdsvis sættes til 3 Dage eller en Uge; thi uagtet der ikke er nogen særlig Politiret eller Gjæsteret udenfor Kjøbenhavn, forholder det sig dog saaledes, at naar der skal behandles nogen Politiretsfag eller Gjæsteretsfag, saa sættes Politiretten, og saa sættes Gjæsteretten, og Stævningen, som udtages i Politiretsfagen og Gjæsteretsfagen, udtages ogsaa til Politiretten og Gjæsteretten. Indstævnte stævnes til at møde for Politiretten, som holdes der og der, eller stævnes til at møde for Gjæsteretten, som holdes der og der, det tror jeg er fuldstændig korrekt at sige og at tale om Stævning til Politiret og Gjæsteret; men som sagt ogsaa her er det en Smagsfag, om man vil vælge den ene eller den anden Udtryksmaade, og det er min Mening, at man i den Slags Spørgsmaal naturligt bør følge den Minister, som forelægger Loven, og hvis Rald det i sin Tid er at parasere den. Jeg vil for mit Bedkommende ogsaa her rette mig efter den høitærede Justitsminister. Det Samme gjælder med Hensyn til den Maade, hvorpaa Ministeren foreslaar Endringsforslag Nr. 3 til § 6. affattet. Det gaar ud paa at sige: Den almindelige Eksekutionsfrist i Domme, der gaa ud paa Betaling af Penge eller Bøder osv.; dette „eller Bøder“ er udeladt i den høitærede Justitsministers Forslag, og jeg maa give den meget ærede Justitsminister Ret i, at denne Tilføielse: „eller Bøder“, behøves ikke. Bøder ere ogsaa Pengebetaling, og altsaa gaa de ind under: „Betaling af Penge“. Det er en Betragtning, som er kommen frem i Udvalget. Der var imidlertid Medlemmer af Udvalget, som mente, at det ikke kunde staae Noget at gjøre det tydeligt, ved at man føiede de Ord: „eller Bøder“ til; derfor op-tog man de Ord, men som sagt, jeg erkjen-der, de behøves ikke. Iøvrigt vil det ses, at der ingen anden Forskjel er end den, at i Udvalgets Affattelse hedder det: „den almindelige Eksekutionsfrist i Domme, der gaa ud paa Betaling af Penge eller Bøder, er saavel for Overretterne som for Underretterne 15 Dage“, medens det i Justitsministerens Endringsforslag hedder: „For Overretterne ligesom for Underretterne skal den almindelige Eksekutionsfrist i Domme, der gaa ud paa Betaling af Penge, være 15 Dage . . .“ Man vender det om Det er

efter min Mening aldeles ligegyldigt, hvilken af disse Former man vælger, og derfor som sagt vil jeg for mit Bedkommende følge den høitærede Justitsminister.

Efterat jeg saaledes har berørt alle den meget ærede Justitsministers Forslag, der kan gaa ud paa Redaktionsændringer, staar tilbage for mig at sige nogle Ord om det Forslag, som findes under Nr. 2 c, og som er det eneste, der har Realitetsbetydning; det gaar ud paa, at der i Stedet for det Punktum, der i Udvalgets nye § 3 lyder saaledes: „Har Indstævnte ingen fast Bopæl eller intet Kontor, Værksted eller andet Forretningslokale, kan Stævningens Forkyndelse ske paa hans Opholdssted“ — skal sættes: „Endvidere kan Stævning forkyndes for Indstævnte paa Kontor, Værksted eller andet fast Forretningslokale, hvor han har Ansættelse eller Arbejde, naar han personlig træffes der.“ Som jeg sagde før, har saadant Forslag foreligget til Overveielse i Udvalget, men Flertallet var imod det, fordi man mente, at der for den Slags Personer, som der her nærmest er Tale om, og som jeg ganske kortelig kan betegne som Svende og Kommiser, bør gjælde nogle lignende Regler som for andre, nemlig, at man først skal søge dem med Stævning paa deres Bopæl eller Forretningslokale, og først naar det forgæves er forsøgt, saa kan man forkynde dem Stævningen, hvor man træffer dem. Man har ment, at det i mange Tilfælde vilde være ubehageligt og generende for disse Personer, Svende og Kommiser, om der blev forkyndt en Stævning for dem paa det Værksted eller det Lokale, hvor de arbeide og have Ansættelse, hvorved denne Stævning kom saavel til deres Kammeraters som deres Principalers Kundskab. Jeg vil dertil føie den Bemærkning, at forsaavidt dette Stykke sættes i Stedet for Punktumet i Udvalgets Forslag, som jeg oplæste, vilde Følgen deraf jo blive, at man for Fremtiden erklærer det for ugjorligt at forkynde en Stævning for en Mand paa hans Opholdssted, hvor han ikke har nogen fast Bopæl, Kontor eller Deslige; det er ganske vist ikke almindeligt, at Folk ikke have nogen Bopæl eller Kontor, Værksted eller fast Forretningslokale, men jeg tror ikke, det kan negtes, at saadanne Personer findes, og forsaavidt tror jeg, det er rigtigt at fastholde den Regel, at har en Mand ikke